

noget regionalisering, ikke i form af blokke, men i form af nogle samarbejdsmonstre, for at det nordiske skal spille en rolle.

Det ved jeg at ministerrådssiden arbejder intenst med i øjeblikket. Det gør vi også i Nordisk Råds Præsidium. Jeg vil bare opfordre ministeren til, at han bidrager til, at vi også her får en bedre dialog mellem ministerrådssiden og parlamentarikersiden, at vi får vore nationale parlamenter med ind i hele den proces.

Jeg har kontakt med vores formand for Europaudvalget her i Folketinget, og forudsætningen for, at vi kan give det en merværdi, hvor vi ikke kommer til at gå i vejen, men hvor vi bidrager med noget, er, at vi får et tæt samarbejde med europaudvalgene i de nationale parlamenter.

Nordisk Råd er ikke egnet til at følge sager dag for dag. Nordisk Råd er efter min opfattelse, også sammen med de baltiske lande, egnet til at finde nogle vigtige langsigtede mål, hvor vi har fælles interesser og kunne lægge kræfterne sammen og flytte noget.

I den nordlige region, som vi tilhører, er der da faktisk noget at byde på. Når vi ser de europæiske statistikker, undersøgelser om, hvordan vi klarer os, så kan vi jo se, at i de fleste af dem kommer de tre nordiske EU-medlemslande, Finland, Sverige og Danmark, stort set altid ud i toppen. Derfor har vi noget at byde på, og vi har et udgangspunkt for en videre udvikling af vores egne samfund, men vi har også en mulighed for at præge det europæiske samarbejde på en måde, så den nordlige del af Europa kan være med til at spille en rolle med de værdier, den kultur og det, som vi sætter pris på, i udviklingen af vort samfund.

Kl. 14.20

Derudover er vi jo kendetegnet ved i Norden, at vi alle sammen bygger på universalmodellen, altså at man betaler til de goder, den velfærd, vi skal have, over skatten, og så kan man få trukket på den efter det behov, man har, hvor man andre steder jo mere bygger på forsikringsmodellen.

Derfor er en række af de problemer, de åbne grænser betyder for os, nogle problemer, som man har i de andre nordiske lande, og det er ikke kun Sverige og Finland, det er også Norge og Island, der er omfattet af de samme regler, sådan at vi der finder ud af, hvordan vi kan løse en række af de problemer i et fornuftigt fællesskab.

Så jeg har en stærk opfordring til ministeren – ikke bare den danske – at de tager det med i Ministerrådet, at vi prøver på at finde ud af, hvor-

dan vi kan få sammenhæng mellem det, der sker på ministerrådssiden og parlamentarikersiden. I det hele taget en generel opfordring til ministeren om, at han er medvirkende til, at vi får samarbejdet til at fungere bedre.

Jeg er stærkt forundret over, at man på ministerrådssiden har truffet beslutning om, at man vil lave NIB om, altså Nordisk Investeringsbank, der i parentes bemærket giver ca. 1 mia. kr. i overskud om året og dermed er med til at give et samlet overskud på hele det nordiske samarbejde. Det samarbejde går man ind og ændrer på trods af vedtægterne og fuldstændig uden nogen kontakt med Nordisk Råd.

Må jeg bruge mit sidste minut til at sige til ministeren, at jeg er ked af at sige, at jeg bestemt ikke er imponeret over den danske regerings indsats i det nordiske samarbejde. Det er næsten, som om den danske regering – i hvert fald mange af ministrene – absolut ikke prioriterer det nordiske. Man holder festtalerne, men gør i øvrigt ingenting.

Ministeren har selv afleveret en liste til mig over, hvordan danske ministre har deltaget i det samarbejde. Selv vores ansvarlige minister for det nordiske samarbejde har i de otte møder, der har været siden regeringsskiftet, kun deltaget i tre.

Vores finansminister, og vi har jo tre økonomiske ministre, har ikke deltaget i et eneste. Jeg vil opfordre til, at man lader vores skatteminister, som er en af de økonomiske ministre, gå ind – jeg ved, han har sjælen med – i stedet for at man bliver væk.

Vores økonomi- og erhvervsminister, der sidder både på boligområdet, energiområdet, forbrugerområdet og erhverv – eller det man i nordisk sammenhæng kalder næring – har ikke indfundet sig én eneste gang. Heller ikke, da han selv havde ansvaret for det nordiske samarbejde.

Det er uacceptabelt, og derfor er jeg da glad for, at statsministeren har lovet at give en henstilling på et ministermøde til sine ministre om, at de skal passe det nordiske samarbejde. Hvis det er sådan, at vi vil noget med det her, så er det noget med, at vi skal have et ordentligt samarbejde mellem ministerrådssiden og parlamentarikersiden, at begge parter tager det alvorligt, men også at vi får inddraget Folketinget på områder for område, hvor der virkelig er noget at følge op.

Der er perspektiver, der er muligheder, der er, hvis vi har engagement og vil afsætte kræfterne,